

Bugün Günlerden Hem Barış Pınarı Harekatı Hem de Mudanya Ateşkes Antlaşması

– Sami Biber · 11 Ekim 2019

BUGÜN GÜNLERDEN HEM BARIŞ PINARI HAREKATI HEM DE MUDANYA ATEŞKES ANTLAŞMASI

Sınırlarımızın ötesinde Fırat Nehrinin doğusunda Türk Silahlı Kuvvetleri bir operasyon gerçekleştiriyor. Kimilerine göre bir savaştır bu. Savunma bakanımız ise savaşın devletler arasında olacağını oysa karşımızda bir devlet olmadığı için yapılanın savaş değil bir temizlik operasyonu olduğunu söylüyor.

Savaş veya operasyon, adının sanırım çok da önemi yok. Önemli olan Türkiye Cumhuriyeti Devletinin böyle bir harekatı niçin yapmış olduğudur ve maalesef ülkede sadece sade vatandaşlar değil, bu ülkenin yönetimine talip olanlar içinde dahi bu operasyonun niçin yapıldığını, Türk ordusunun Suriye’de ne işi olduğunu anlamayanlar var.

Evet en çarpıcı soru şu: “Türk ordusunun Suriye’de ne işi var?”

Bu soruyu soranlar maalesef Atatürk’ü çok iyi anladıklarını, herkesten daha çok anladığını iddia eden insanlardır. Oysa Atatürk 1923 de vermiştir bu sorunun cevabını...Evet evet ta 1923 de Bizzat Mustafa Kemal Suriye’de ne işimiz olduğu sorusunun cevabını “ Kırk asırlık Türk Yurdu yabancılar elinde esir bırakılmaz” Diye vermiştir.

1921 De Fransa ile imzaladığımız Ankara Antlaşmasıyla Hatay Fransızlara bırakılmadı mı? Kendi ellerimizle imzaladığımız bir antlaşma ile Hatay’ı Fransızlara bizzat kendimiz bırakmadık mı? O halde 1923 yılında Suriye’de ne işimiz vardı? Neden Mustafa Kemal Atatürk “ Kırk Asırlık Türk yurdu Yabancıların elinde esir bırakılmaz” Diyordu ki?

Ya da soruyu şöyle sorayım: Mustafa Kemal de “Suriye’de ne işimiz var?” Deseydi bugün Hatay bir Türk toprağı olabilir miydi?

Peki biz Suriye’de tam olarak ne yapmaya çalışıyoruz ve bunu yapmaya çalışırken karşımızdaki engeller nelerdir?

Bu sorunun cevabını da bugün gerçekleştirmeye başladığımız Barış Pınarı Harekatından hiç bahsetmeden vermeye çalışacağım.

Bugün 11 Ekim...Yani Mudanya Ateşkes antlaşmasının 97. Yıl dönümü.

Bu tarih elbette ki içi yana yana "evet" diyenler ve onlarla aynı düşüncede olanlar için hiç bir mana ifade etmeyecektir. Kim ya da kimler için bir mana ifade edecektir peki? Şu anda içinde yaşadıkları vatanın bağımsız bir ülke olmasındaki ilk adımın bu antlaşma olmasının farkında ve bilincinde olanlar için bir mana ifade edecektir.

Kurtuluş Savaşımız sürerken Ateşkes antlaşması isteği ilk kez İtilaf devletleri tarafından 1922 yılı Mart ayında dile getirilmiş, Türkler ve Yunanlılar arasında yapılacak bir ateşkes için arabuluculuk yapmak istemişlerdir ancak Mustafa Kemal Atatürk Yunan ordusu, Anadolu ve Trakya topraklarını en fazla dört ay içinde boşaltmazsa bunun mümkün olmayacağı cevabını vermiştir.

Özellikle İngiltere'nin estek köstek yapması, Yunan ordusunun işgal ettiği topraklardan çekilmek gibi bir niyetinin olmaması üzerine Büyük Taarruz kaçınılmaz olmuş ve bilindiği gibi 30 Ağustos 1922 de zafer kazanılmıştır. Türk ordusunun İzmir ve Bursa'yı geri alması bu hareketin daha da ileri noktalara taşınacağına sinyallerini verdiği için müttefikler 23 Eylül'de TBMM ye bir nota vererek Doğu Trakya ve Boğazlar bölgesinin barış antlaşması imzalandıktan sonra boşaltılabileceğini, o zamana kadar Türk ordusunun durmasını istediler, şayet durmazsa Türkler için vahim sonuçlar ortaya çıkacağı tehditinde bulundular.[Aynen bugünkü gibi...]

Neticede 4 Ekim 1922 de Mudanya ilçemizde ülkemizi işgal etmiş devletlerin komutanları ile barış masasına oturduk. Türkiye'yi İsmet İnönü, İngiltere'yi Harrington, Fransa'yı Charpy ve İtalya'yı Monbelli adlı generaller temsil ediyordu. Yunanistan temsilcisi Mazarikis doğrudan katılmamıştı toplantıya.

4 Ekimde başlayan görüşmeler uzadıkça uzuyordu. 6-7 Ekim tarihinde Türk heyetinden Binbaşı Seyfettin Bey "Eğer Trakya boşaltılmazsa yeniden çatışmaya devam ederiz" Deyince ortam gerildi. Özellikle Harrington fena bozuldu.

Bundan sonra yaşananlar aslında bugün yaşananlardan pek de farklı değildi.

Ne mi yaşandı. Seyfettin Bey'in hatıralarından yazalım:

"Müzakerelerin üçüncü günü, baş murahhasımız İsmet Paşa, karşısındaki İtilaf Devletleri Delegationlarına: "Trakya ne zaman tahliye edilecek?" Diye sordu.

Harrington :- Sulhun imzasından sonra.

Monbelli : - Sulhun imzasından sonra ama hükümete sorarım.

Charpy : - Hükümet'im herhangi bir zamanda tahliyeye muarız değildir, dedi.

İsmet Paşa, bu cevaplardan mutmain olmadığını belirten bir ifade ile: "Biz Mudanya Konferansı toplanıncaya kadar ordularımızın harekâtını durdurmaya söz vermiştik. Bu gün üç gündür buradayız.

Toplanıyoruz. Memleketimizin ne zaman tahliye edileceği henüz malum değildir. Binaenaleyh Türk ordusu serbestisi harekâtını iktisab etmiştir.”Deyince General Harrington'un rengi attı.

-Ordularınız yürürse Müttefik askerleri ile benim askerlerimle karşılaşacaktır ve içtinab-ı gayr-ı kabil(Kaçınılması mümkün olmayan) bir felaket yeniden vücut bulacaktır. Şimdiye kadar cihan-ı umumi efkârı sizin lehinizde idi, bu suretle tekrar aleyhinize dönecek.[Tehdit ve şantaj...Bugün yaptıkları gibi...]

İsmet İnönü cevabını verir:

-Siz generaller, muzaffer bir ordunun heyecanını durdurmakta manayı anlarsınız. Türk Milleti ordusunu, vatanını düşman ayağı altından kurtarmaya memur ettiği kara gündür. Burada toplanıyoruz, fakat hala memleketimizin ne zaman tahliye edileceği malum değildir. Yurdunu düşmandan kurtarmaya memur bir orduyu umumi cihan efkârı elbette mesul addedemez(Yurdunu düşmandan kurtarmakla görevli bir orduyu dünya kamu oyu elbette sorumlu sayamaz.) [Bugün de işte bu cevabı veriyoruz.]

Türk Devletinin, etrafını saran bunca fazla kuduz köpeğe rağmen tehditlere, şantaja, blöfe aldırmadığını ve gerekirse savaşa devam edeceğini anladılar sonunda. Nitekim Llyod George,(İngiltere Başbakanı) Mudanya Ateşkes antlaşmasından sadece beş gün sonra 16 Ekim 1922 de şöyle diyordu: “Türk gibi birinci sınıf savaşçı insanlara karşı, blöf yapmayı tecrübe etmek iyi değildir. Bu oyun ancak korkaklara tatbik edilebilir.”

Mudanya Ateşkes Antlaşması 11 Ekim 1922 de imzalandı. Şartlarını tek tek yazmayacağım. Ancak bu antlaşma ile Milli Mücadelenin silahla yürütülen faslı sona ermiş, Doğu Trakya ve İstanbul savaş yapılmadan teslim alınmış, Türk-Yunan sınırı büyük ölçüde çizilmiştir.

Antlaşmanın imzalanmasından sonra heyetler birbirlerini tebrik ettiler. Harrington, Türk delegeleri içinde bulunan Asım Paşa'nın elini sıkarken, “Artık dost olalım, sulh yapalım ve savaşlar bitsin”,dedi. Asım Paşa ise “Bu sizin elinizdedir. Hakkı, adaleti, eşitliği kabul ettiğiniz gün bütün dünya rahata kavuşur. Biz sadece kendimizin değil, dünyadaki bütün mazlum milletlerin haysiyet ve istiklal kavgasını yaptık.” Diye cevap verdi.

Evet efendim, demek ki neymiş? 30 Ekim 1918 Mondros Ateşkes antlaşmasından 11 Ekim 1922 Tarihli Mudanya Ateşkes Antlaşmasına kadar sadece kendimizin değil bütün mazlum milletlerin haysiyet ve istiklal kavgasını yapmışız. Bugün de yaptığımız şey işte budur. Yani “ Suriye’de ne işimiz var?” Sorusunun cevabı tam olarak budur. Buna “ Kürt etnik temizliği” Diyen de olacaktır “ Suriyelilerin g.tünü kurtarma operasyonu” Diyenler de... Buna “ Arz-ı Mev’utu gerçekleştirmek için Mehmetçiği kırdırmak” Diyenler de olacaktır “ Amerika’nın belirlediği sınırlar içinde onun isteği doğrultusunda yapılan bir operasyon” diyenler de...Onlara aldırıyoruz. Arap birliği bizi kınamış da efendim Filistin dahi bu kınama içindeymiş de bunlara da aldırıyoruz. Aynen tehditlerle, şantajlarla, blöfle durdurmaya

Çalışanlara aldırmadığımız gibi... Aynen şairin dediği gibi:

Biz biliriz bizim iřlerimizi
İşimiz kimseden sorulmamıştır.
Kılıçla, mızrakla, topla, tüfekle
Başımız bir kere eğilmemiştir.